

§ 1. — Platnost zákona č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 15. ledna 1926, č. 8 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1927.

§ 2. — ⁽¹⁾ Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁽²⁾ Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 108. částce Sb. z. a n. 24. prosince 1926.)

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 245, o úhradě drahotných přídavek k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotných přídavek k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

§ 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotných přídavech k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, ve znění vládního nařízení ze dne 19. února 1926, č. 29 Sb. z. a n., mění se takto:

„Nositel pojištění uhradí přídavky vyplacené během správního roku 1926 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru premii v tomto správním roce předepsaných, při čemž jest premie, předepsaná u Zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě jak při stanovení rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této úřadovně příslušné, čítati pouze čtyřmi pětinaми. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejbližší vyšší čtvrtinu a případného přebytku použití ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle těchto pravidel předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 111. částce Sb. z. a n. 29. pros. 1926.)

Instrukce ministerstva sociální péče ze dne 6. pros. 1926, č. 12823-IV 3, ku provádění § 68, odst. 2., zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n. (v dalším textu zkráceně označovaného p. z.) a čl. 18. vládního nařízení ze dne 30. prosince 1920, č. 693 Sb. z. a n., resp. § 68, odst. 2. a 3., vládního nařízení ze dne 19. ledna 1923, č. 16 Sb. z. a n., pokud jde o státní pragmatikální úředníky, zřízence, kancelářské oficianty a pomocníky státních úřadů.

I.

Převod premiových rezerv při přestupech ze služby pensijnímu pojištění podrobené do služby státní.

A. Podmínky převodu.

a) Přestoupí-li zaměstnanec pojištěný povinně či dobrovolně (§ 28 p. z.) u Všeobecného pensijního ústavu nebo náhradního ústavu do státní služby, vyňaté podle § 2., odst. 1., č. 3., p. z. z pojistné povinnosti, jest nositel pojištění povinen vydati státu premiovou rezervu potřebnou ke krytí získaných nároků přestupujícího pojištěnce, vypočtenou na základě ryzí premie podle svých vlastních početních základů (viz vládní nařízení